

دستورالعمل برای پناهندگان لزیبن، گی، دوجنس‌گرا، ترنس+ و بیناجنسی+ (LGBTI) در آلمان

Persisch

- توضیح روال پناهندگی
- اطلاعات برای پناهندگان LGBTI
- تماس با سازمان‌های LGBTI

FLUCHTGRUND:
QUEER
- QUEER REFUGEE DEUTSCHLAND

ein Projekt des

LSVD
Verband Queere Vielfalt

gefördert durch

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und Integration
Die Beauftragte der Bundesregierung für Antirassismus

Fluchtgrund: queer - Queer Refugees Deutschland

پروژه "Fluchtgrund: queer - Queer Refugees" LSVD
Deutschland راهنمایی، حمایت، تماس و اطلاعاتی برای
پناهندگان LGBTI و سازمان‌های که با آنها کار می‌کنند،
ارائه می‌کند.

ما این خدمات را ارائه می‌کنیم:

- راهنمایی برای پناهندگان LGBTI و ارتباط با سازمان‌های
محل
- آموزش برای اقامت، مشاورها، مترجم‌های کتبی، مترجم
های شفاهی، و مقامات
- اطلاعات (از طریق وبسایت و با توزیع تراکت‌ها و
پوسترها)

www.queer-refugees.de

queer-refugees@lsvd.de

0049/ 157 30961018

Lilith Raza

(زبان‌ها: آلمانی، پنجابی، انگلیسی،

اردو، هندی)

0221 92 59 61-17

Colin Cahill-Müller

(زبان‌ها: آلمانی، انگلیسی)

0157 3096 1018

Ina Wolf

(زبان‌ها: آلمانی، انگلیسی)

0221 92 59 61-20

4. موارد خاص مربوط به LGBTI

4.1 چه اطلاعاتی باید در مورد هویت و جنسیت ارائه کنیم؟

ضروری است که پناهندگان LGBTI گرایش جنسی و/یا هویت جنسی خود را در طی
روال پناهندگی اعلام کنند. برای این منظور، آن‌ها همچنین باید به سوالاتی درباره
زندگی خصوصی خود، فرایند خود-یابی و روابط قبلی خود پاسخ دهند. با این حال،
سؤال در مورد رفتار جنسی آنها ممنوع است. عکس‌ها و ویدیوها با محتوای جنسی
به عنوان مدرک پذیرفته نمی‌شوند.

4.2 اگر من در طی روال پناهندگی هویت یا گرایشم را ارائه نکرده باشم چه کار می‌توانم
انجام دهم؟

اگر نتیجه درخواست پناهندگی منفی باشد، معمولاً هیچ فرصتی برای یک دادرسی
دیگر جهت ارائه دلایل اضافی مربوط به ترک کشور مبداء وجود ندارد. به همین
دلیل مهم است که از آغاز گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی خود را به عنوان یک
دلیل برای فرار از کشور بیان کنید. فرد LGBTI که به دلیل
ترس یا خجالت اینکار را انجام نداده است و درخواست پناهندگی‌اش رد شده است
می‌تواند سعی کند یک درخواست تکمیلی را ارائه کند. مراکز مشاوره LGBTI در
این زمینه نیز کمک ارائه می‌کند.

4.3 اگر من به طور آشکارا به عنوان یک LGBTI در کشور مبداء خود زندگی نکرده باشم،
آیا پناهندگی به من اعطاء می‌شود؟

پناهجویان LGBTI که به طور علنی به عنوان فرد LGBTI در کشور خود زندگی نکرده
اند و بنابر این بدون آزار و اذیت کشور خود را ترک کرده‌اند، تنها در صورتی که از
ترس آزار و اذیت به شکل غیر علنی زندگی کرده باشند به آنها پناهندگی اعطاء
خواهد شد. اگر آنها جنسیت و/یا هویت جنسی خود را برای حفظ احترام خود در
جامعه یا حفظ احترام خانواده‌شان پنهان کرده باشند، این امر معمولاً دلیل پناهنده
شدن به حساب نمی‌آید. در چنین مواردی، اغلب فرض می‌شود که آنها می‌توانند
به این طریق زندگی کنند و بعید است آزار و اذیت شوند. پناهندگان مهاجر
همجنسگرا باید به روشنی دلیل ازدواج خود را بیان کنند.

4.4 آیا تبعیض علیه LGBTI دلیلی برای پناهندگی به حساب می‌آید؟

اهانت، تهدیدات انتزاعی، و نگرش‌های هم‌جنس‌گراهراسی یا تراجنس‌هراسی که
اکثریت مردم جامعه دارند، به خودی خود دلیلی برای پناهندگی نیست. با این
حال، اگر تبعیض در وطن پناهجو آنقدر شدید باشد که نقض جدی حقوق بشر
تلقی شود، این امر جزو دلایل پناهندگی به حساب می‌آید. از این رو افراد
LGBTI باید در طول جلسه دادرسی تمام تجربه‌های تبعیض و خشونت در کشور
خود را ذکر کنند.

1.1 چه زمان به پناهجویان LGBTI در آلمان پناهندگی اعطاء می‌شود؟

افراد لزبین، گی، دوجنس‌گرا، ترنس، یا بیناجنسی (LSBTI) که مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، در آلمان مشمول اعطاء پناهندگی هستند. آزار و اذیت به این معنی است که این افراد به دلیل گرایش جنسی و/یا هویت جنسی خود در معرض تهدید به خشونت مفرط، مرگ، حبس یا سایر انواع رفتارهای غیرانسانی در کشور خود هستند. LGBTI در آلمان تابو نیست. شما می‌توانید آزادانه در رابطه با این موضوع در روند پناهندگی صحبت کنید و بهتر است این کار را انجام دهید.

1.2 چه زمان آزار و اذیت دولت دلیل پناهندگی به حساب می‌آید؟

ماهیت یا تکرار اعمال آزار و اذیت و یا تبعیض باید آنقدر شدید باشد که به عنوان نقض جدی حقوق بشر به حساب بیاید. این واقعیت که فعالیت‌های هم‌جنس‌گرایی توسط قانون مجازات می‌شود، به خودی خود آزار و اذیت به حساب نمی‌آید. فقط تحمیل واقعی چنین مجازاتی، به عنوان یک اقدام آزار و اذیت محسوب می‌شود.

1.3 چه زمان آزار و اذیت خانواده دلیل پناهندگی به حساب می‌آید؟

(آزار و شکنجه غیر دولتی)

اگر آزاردهنده به جای یک نهاد دولتی (پلیس، قوه قضائیه و غیره)، یک نهاد غیر دولتی (شبه نظامی، خانواده و غیره) باشد، آزار و اذیت فقط در صورتی دلیل پناهندگی به حساب می‌آید که شواهدی ارائه شود که نشان دهد دولت نمی‌تواند یا نمی‌خواهد از قربانی محافظت کند. این بدان معنی است که خشونت و تهدیدات خشونت‌آمیز توسط اعضای خانواده فقط در صورتی باعث مشمولیت قربانی برای دریافت پناهندگی می‌شود که آشکار شود وی توسط پلیس یا انتقال به بخش دیگری از کشور، محافظت نخواهد شد.

1.4 در طول روال پناهندگی کجا زندگی خواهم کرد؟

پس از درخواست پناهندگی، پناهجو به یک دولت فدرال اختصاص داده می‌شود. در طول روال پناهندگی، پناهجویان در ابتدا در یک محل اقامت جمعی اسکان داده می‌شوند. پناهندگان LGBTI می‌توانند در آنجا درمورد نیازهای محافظت خاص خود و نیز مشکلاتشان به طور محرمانه با کارمندان صحبت کنند. به طور معمول، قبل از اینکه پناهجویان به شهرداری‌ها اختصاص داده شوند، به یک آپارتمان خصوصی انتقال داده شوند، در یک دوره ادغام شرکت کنند و شروع به کار کنند، باید منتظر بمانند تا درخواست پناهندگی آن‌ها تأیید شود.

2.1 روال پناهندگی چگونه است؟

درخواست پناهندگی فقط پس از ورود به آلمان می‌تواند ارائه شود. روال پناهندگی معمولاً شامل دو جلسه دادرسی توسط اداره پناهدگی موسوم به BAMF است. هدف اولین جلسه دادرسی عمدتاً این است که مشخص کند کدام "کشور دوبلین"، مسئول پرونده شما است. همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا (EU) به علاوه ایسلند، نروژ، لیختن‌اشتاین و سوئیس جزو "کشورهای دوبلین" هستند. دلایل شما برای درخواست پناهندگی در دومین دادرسی مورد بررسی قرار خواهند گرفت. کارمندان BAMF ملزم به رعایت مفاد قانونی حفظ محرمانه اطلاعات هستند.

2.2 قبل از دادرسی‌ها چه کاری باید انجام دهم؟

هنگام آماده شدن برای جلسات دادرسی، توصیه می‌شود با مشاوران پناهندگی و سازمان‌های مربوطه برای پناهندگان LGBTI تماس گرفته و از آنها کمک بگیرید. ایده خوبی است که همه موارد آزار و اذیت را به ترتیب وقوع آنها بنویسید، شواهد را جمع آوری کنید، و با صحبت کردن در مورد آنچه تجربه کرده‌اید تمرین کنید. همچنین توصیه می‌شود که با ارسال ایمیل در اسرع وقت، درخواست مصاحبه‌کننده‌های آشنا با مسائل LGBTI کنید و به مقامات اطلاع دهید اگر کسی بخواهد شما را در این جلسه همراهی کند.

2.3 در طی اولین جلسه دادرسی چه اتفاقی می‌افتد؟ ("سیستم دوبلین")

اولین جلسه دادرسی عمدتاً شامل سوالاتی مربوط به خود پناهجو، محل سکونت خانواده او، و مسیر فرار پناهجو است. به طور کلی، مسئولیت رسیدگی به روال پناهندگی به عهده آن کشوری از "کشورهای دوبلین" است که ویزای ورود را صادر کرده است. اگر یک پناهجو بدون ویزا وارد کشور شود روال پناهندگی اساساً به عهده کشوری است که پناهجو اول به آنجا وارد شده است. در چنین مواردی معمولاً پناهنده به آن کشور بازگشت داده می‌شود.

2.4 در دومین جلسه دادرسی چه اتفاقی می‌افتد؟

(بررسی دلایل درخواست پناهندگی)

دومین جلسه دادرسی مربوط است به بررسی دلایل فرار پناهجو از کشور مبداء. این دلایل باید به طور مشخص، واضح، و با جزئیات، بدون حذف یا تناقض شرح داده شوند. دروغ‌های گفته شده در طی جلسه دادرسی معمولاً توسط BAMF تشخیص داده می‌شوند و منجر به رد شدن درخواست می‌شود. در پایان جلسه، متن مصاحبه برای پناهجو ترجمه می‌شود که با امضا تأیید می‌شود. بنابراین این پناهجو باید اصرار داشته باشد که همه مشکلات در رونوشت جلسه دادرسی یادداشت شده باشد.

3.1 چه نوع حفاظت‌های بین‌المللی وجود دارد؟

پناهندگی کلاسیک (در ابتدا برای 3 سال) در درجه اول به قربانیان آزار و اذیت سیاسی که با پرواز مستقیم به آلمان آمده‌اند اعطاء می‌شود. در مقابل، به قربانیان آزار و اذیت که از طریق یک کشور دیگر عضو EU وارد آلمان می‌شوند، اگر دلایل آن‌ها تأیید شود، وضعیت پناهندگی اعطاء می‌شود (آن نیز برای 3 سال). افرادی که به خاطر جنگ داخلی از کشور خود فرار می‌کنند معمولاً مشمول اعطای حمایت تابع می‌شوند (معمولاً برای 1 سال). این وضعیت در صورتی که دلایل پناهندگی کماکان وجود داشته باشد تمدید خواهد شد.

3.2 پناهجویان LGBTI از کشورهای جنگ‌زده درگیر جنگ داخلی چه چیزی را باید در نظر بگیرند؟

افراد LGBTI که از جنگ داخلی در کشور خود گریخته‌اند نیز باید تبعیض و آزار و اذیت‌هایی که به دلیل گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی‌شان بر آنها اتفاق افتاده است را شرح دهند. اگر چنین کاری کنند، صرف نظر از جنگ داخلی، ممکن است برای مدت 3 سال وضعیت پناهندگی به آنها اعطاء شود. دشوارتر می‌شود اگر که بعداً این دلایل را اضافه کنید.

3.3 اگر درخواست پناهندگی من رد شود چه کار می‌توانم انجام دهم؟

تصمیم منفی به معنی اخراج حتمی از کشور نیست. پناهجویان اجازه دارند از طریق وکیل علیه تصمیمات منفی درخواست تجدید نظر دهند. حتی اگر درخواست تجدید نظر نیز ناموفق باشد، بر اساس برخی دلایل موجود این وضعیت اغلب به معنی اخراج از کشور نیست. بنابراین در بسیاری از موارد ایده خوبی است که دریاپییم آیا حتی علیرغم رد شدن درخواست پناهندگی موانعی برای اخراج از کشور وجود دارد یا خیر.

3.4 روال تسریع شده چیست؟

این روال تسریع شده برای پناهندگان اهل کشورهای به اصطلاح امن (همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا و در حال حاضر همه کشورهای بالکان، غنا و سنگال است) اجرا می‌شود. پناهجویانی که در مورد هویت خود مقامات پناهندگی را گمراه کرده‌اند یا پناهجویانی که مدارک خود را از بین برده‌اند نیز در روال تسریع شده قرار می‌گیرند. در این روال، اداره پناهندگی در ابتدا فرض را بر این می‌گذارد که هیچ دلیلی برای پناهندگی وجود ندارد. بنابراین پرونده‌های معمولاً تحت عنوان «آشکارا بدون توجیه»، رد می‌شوند.